

PERSOONLIJKHEID EN KOSMOS

13 maart 1953

Goedenavond vrienden.

Ik maak er u op attent - zoals dat de regel nu eenmaal is - dat wij niet alwetend zijn en dat wij evenzeer als u fouten kunnen maken en dat wij u zeer dankbaar zullen zijn indien u zo goed wilt zijn, door het betoog kritisch te volgen, juist de vinger te leggen op de zere plekken, zodat ook wij iets kunnen leren van dit samenzijn met u. En hiermee geloof ik dat de inleiding duidelijk genoeg is, u begrijpt waar het om gaat en kan ik overgaan tot het behandelen van een onderwerp dat dan naar onze keuze is. Ik zou voor deze avond - als inleiding van deze bijeenkomst als het ware - een ogenblik u willen vragen om uw gedachten te laten gaan over de relatie die er bestaat tussen 'persoonlijkheid en kosmos'.

Ik meen dat voor u allen dit onderwerp van evenzeer groot belang is als het voor ons is en vooral omdat wij enige tijd geleden ons bezig hebben kunnen houden met het ego - getracht hebben dat ego wat te ontrafelen - is het misschien niet zo dwaas om nu dat ego eens te stellen tegenover de eeuwige waarde van de zichtbare en onzichtbare schepping.

Een ego - ik mag dan voor diegenen die het niet weten, kort recapituleren - wil zeggen een persoonlijkheid. De bestanddelen van deze persoonlijkheid zijn variabel, zijn niet vast en er blijft uiteindelijk de grote vraag: ben ik? En dan antwoordt de filosoof: ja, ik denk en dus ben ik. Maar zelfs dáár blijft nog open de vraag: ben ik, omdat ik geschapen word in de gedachten van een ander, of ben ik als een zelfstandige eenheid buiten die ander?

Wanneer wij het ego willen definiëren tegenover de kosmos, dan zullen wij uit moeten gaan juist van dit laatste standpunt. We zullen moeten trachten ons bewust te worden in hoeverre er dan een relatie kan bestaan tussen ons en datgene wat voor ons onze wereld, ons zijn is.

Het eerste punt dat onmiddellijk de aandacht vraagt: wanneer wij zowel als kosmos - dus kosmisch denkend - of als ego - als zuivere persoonlijkheid - trachten te ervaren is wel, dat in datgene wat wij bevatten van de kosmos en in onszelf, dezelfde wetten werkzaam zijn.

Het zijn wetten die naar omstandigheid en verschijningsvorm, oneindig gevarieerd tot uiting kunnen komen, maar die we toch altijd weer op elk gebied aantreffen.

Zo is daar de wet van behoud van kracht, die wij niet slechts zien wanneer wij bezig gaan met chemie, met beweging, met elektriciteit, met elektronen, atoomsplitsing, maar die wij ook tegenkomen - eigenaardig genoeg - wanneer wij ons eigen wezen beschouwen.

Nu is het zo, dat in uw wereld de mogelijkheid nog niet bestaat met een zekerheid van waarneming, een zo groot deel van de kosmos te omvamen dat men uit de waarnemingen op dit deel zou kunnen besluiten tot een regel voor het geheel, maar aan de andere kant hebben wij die mogelijkheid vaak wel en ik kan u verzekeren dat de grondwetten van het Al in elk door ons bereikbaar gebied dezelfde blijken te zijn, of dit nu wetten zijn van massa, of dit wetten zijn van beweging zonder meer, of dit gaat over behoud van kracht of over oorzaak en gevolg, die wetten zien wij steeds weer in volledige werkzaamheid.

Zo zijn wij dan gekomen tot allereerst deze relatie tussen de kosmos en het Al. De vorm van het ego, zowel als van de kosmos, is - althans vanuit ons standpunt - variabel, deze is veranderlijk en past zich aan aan de omstandigheden van het ogenblik. Men kan hem niet een blijvende waarde toekennen, maar men kan wel zeggen dat daarachter verscholen zit een kracht die nooit en te nimmer vermeerderd of vermindert. Als kernstuk van het ego zouden wij dus - evenzeer als kernstuk voor de kosmos - moeten komen tot de onzichtbare krachtbron van waaruit dit alles tot stand komt. Wij kunnen dit eenvoudig God noemen, ofschoon wij ons wel dienen te realiseren dat wij hiermee iets beperken, welke volledige zijnsvorm voor ons niet te erkennen is. Ego en kosmos beiden uit God geboren, beiden kracht. Dan komt bij ons al heel gauw de vraag: is deze kracht precies dezelfde?

En dan staan we weer voor een raadsel, maar een raadsel dat de oplossing als het ware in zichzelf draagt voor de denker die verder wil gaan dan de oppervlakte, n.l.: alle uitingen van het ego blijken te geschieden krachtens dezelfde kracht die de bouwsteen is van het gehele gevormde Al. Er blijft dus een bron bestaan, deze bron die wij ook aan moeten nemen achter deze kracht en deze uiting, voor de kosmos dus wederom God.

Van daaruit zijn wij ons gaan afvragen: wat is het kenmerk van een kosmische verschijning of een kosmisch verschijnsel? En onmiddellijk werd ons het antwoord gegeven door al wat wij kennen, wat wij ons herinneren, al wat wij zien, al wat wij denken, het is samengesteld.

Een groot aantal verschillende verschijningsvormen van dezelfde kracht, vormen tezamen een kenbaar geheel, een geheel met zeer grote tegenstellingen, die elkaar compenseren en zo over het geheel genomen een volledig evenwicht altijd in zich dragen.

Het ligt eraan hoe wij deze verschillende waarden bezien, of wij kunnen spreken over rust of over beweging. Ik zal trachten u dit even duidelijk te maken om niet te onbegrijpelijk te worden door de korthed van woorden. De zon beweegt zich in een bepaalde baan, deze baan is gedurende een aantal jaren dat praktisch onoverzienbaar is - zich bewegende in deze zelfde baan - bezig om van een bepaald beginpunt naar een bepaald doel te gaan en gezien de parabolische vorm van deze baan, zouden we aan kunnen nemen dat uiteindelijk hiermee een ring of een ellips, een ellipsvormige baan gesloten wordt.

Dan zeggen we verder, wanneer deze beweging continu doorgaat, kan deze beweging ook als een rusttoestand worden aangezien, het is n.l. een beweging die zichzelf gelijk blijft en dus een toestand die volledig gehandhaafd is. Daartegenover krijgen wij een voortdurend krachtverlies van de zon, gecompenseerd door omzettingen in de materie en het opnemen van kracht uit de ruimte, iets waardoor de zon in zekere zin - buiten de materiële waarde - een soort geestelijke waarde krijgt, waarbij de eigenlijke krachten ten opzichte van het direct stoffelijk ervaren - voor een gedeelte althans - fictief schijnen te zijn.

Wij hebben dan dus hier een rustpunt, dat dit rustpunt uiteindelijk hetzelfde is als dat van een mens die zegt dat hij stilzit terwijl de aarde rond de zon draait, de aarde rond z'n as draait en de zon in de oneindigheid verder raast, dat is begrijpelijk. Toch is dit rust, zij het dan relatief. En deze rust kan alleen bestaan indien er een evenwicht van omstandigheden aanwezig is. Ik hoop dat u dat begrijpen kunt, wat ik hiermee dus probeer te zeggen.

Dan is dus uiteindelijk - ondanks alle beweging - het heelal in rust. Voor elke positieve waarde die ontstaat, ontstaat er gelijk een negatieve, voor elke negatieve waarde die teniet gaat, verliest ook een positieve waarde zijn directe verschijning, hierdoor is er dus een voortdurend evenwicht. Indien wij echter bepaalde factoren beschouwen als voor ons gewichtig, dan verstoren wij - door onze waarneming - dit evenwicht en krijgen wij een zeer persoonlijke visie op de kosmos en groeit uit deze persoonlijke visie een misschien onjuist beeld, maar toch een voor ons begrijpelijk en aanvaardbaar beeld, waarbij dan wel gesproken kan worden over volgens onze beschouwing positieve en negatieve waarden. Toen wij dit hadden vastgesteld zijn we onmiddellijk gaan zoeken in die grote bron van verborgen schatten die het eigen wezen is en we zijn tot de ontstellende ontdekking gekomen dat het in ons zelf al niet anders is.

Wanneer wij zeggen dat we vrede hebben, dan bedoelen we daar helemaal niet mee dat we niet leven, dat we niet bestaan, dus, dat we niet werkzaam zijn in de meest primitieve zin van het woord. Zijn, betekent zich uiten, zich uiten betekent een zekere bezigheid.

Wanneer wij dus over deze vrede spreken, dan bevestigen wij daar al mee dat een bestaande toestand gehandhaafd werd, zonder enige verstoring. Toen zijn wij verder gegaan, toen hebben wij gezegd: maar hoe komt het dan dat dit ego - deze persoonlijkheid - zo schijnbaar onevenwichtig is? En toen zijn we tot de verbluffende ontdekking gekomen dat alweer precies hetzelfde geldt. Het ego wordt door de persoonlijkheid zelf niet volledig in de ware vorm gezien, maar zeer eenzijdig belicht. Door deze eenzijdige belichting blijven een groot aantal van de vermogens buiten beschouwing en dus ook buiten meer dan latente activiteit, een meeleven zonder zelf tot levensverschijnsel te worden, dus kort en goed: het evenwicht bestaat wel maar bestaat alleen niet in ons.

Uit deze beschouwingen - die op zichzelf niet zo ingewikkeld zijn - zijn we toen conclusies gaan trekken die ten dele onze wereld betreffen, ten dele de uwe. Ik wil de conclusies op uw wereld u voorleggen, die uit onze wereld lijken mij voor u ietwat onbegrijpelijk.

Het zou u doen denken aan wartaal en het zou u - wanneer u het ernstig opneemt - voor problemen stellen waar u toch waarschijnlijk niet tegen opgewassen bent, dus we zullen de stofwereld dan en de stofmens nemen als voorbeeld en een ogenblik stellen tegenover de kosmos, dan zullen wij ons afvragen, wat is het verschil en wat is de overeenkomst tussen deze beide? De mens. De mens heeft stof uit de geest, ofwel een zichtbare verschijningsvorm en een niet direct zichtbare verschijningsvorm, de kosmos bestaat uit een ontzettend grote hoeveelheid van straling, van bestaande kracht die niet waarneembaar is en die in haar brandpunten geuit wordt o.a. door hemellichamen. Overeenkomst. Verschil? De vorm van de mens is schijnbaar afhankelijk van buiten hem staande omstandigheden, die in het Al is te allen tijde terug te voeren op de kracht die het ontstaan van de uiterlijke verschijningsvorm in de hand werkt n.l. de vervloeiing en het verloop van de krachtlijnen in het krachtveld dat als totaliteit de kosmos of het Al geheel doortrekt en daarvan de eigenlijke basis is.

Ik heb gezegd "schijnbaar" want nu komen wij, vooral in de menselijke wereld, te staan tegenover omstandigheden die wij schijnbaar niet beheersen. Dan zouden wij ons af moeten gaan vragen: komt iets dergelijks in de kosmos voor? Dan zeggen wij, ja en dan nemen wij uw wereld als verschijnsel, uw wereld waarop de mensheid op deze aarde gegroeid en uit deze aarde uiteindelijk toch voortgekomen, vaak in volkomen tegenstelling - dus in disharmonie - met deze aarde en de eigen stromingen ervan leeft. Een tegenwaarde dus geboren uit het lichaam zelf. Is dit reëel? Is dit een werkelijke tweeledigheid, is hier werkelijk een strijd aanwezig?

Of zouden we misschien kunnen zeggen de strijd die in de aarde zelf woedt, de invloeden die de aarde zelf ervaart worden sterker en onverwachts geuit in de meer levende verschijningsvorm, in de mensheid.

Ik hoop dat dit voor u niet te brutaal gesteld is als voorbeeld, daar ik hier een directe afhankelijkheid van de vorm mensheid tot de aarde heb gesteld. Het is in ieder geval biologisch en natuurkundig verantwoord, daar kunt u van overtuigd zijn, dat kunt u nazoeken als u dat wilt. Wanneer ik nu deze conclusie bereik, dan keer ik terug tot het ego en dan zeg ik: ook hier is het weer de vorm die schijnbaar beïnvloed wordt door buiten het "ik" staande omstandigheden, die te allen tijde slechts een uiting is van de invloeden die het gehele "ik" ondergaat, het bewustzijn, het leven, het levenstempo, het werkt allemaal mee om de mens in zijn uiterlijke vorm als het ware tot stand te brengen en anderzijds ook om de wereld, de buitenwereld, de buiten het "ik" gelegen wereld te scheppen, met zijn schijnbaar onontkoombare gebeurtenissen. Wanneer ik nu verder wil gaan redeneren, dan blijf ik nog weer dicht bij huis en nu stel ik deze mogelijkheid: stel dat de zon zijn baan zou veranderen, dan zou de aarde mee moeten gaan, niet waar? Deze is gebonden aan die zon.

Wanneer de geest van deze aarde zou veranderen, dan zou de mensheid niets anders overblijven dan òf in een eigen verzet zich op te lossen en terug te vallen op dat wat hen voortgebracht heeft - zoals dat ook met de aarde het geval zou zijn - hetzij wel mee te gaan in deze baan. Er zijn dus schijnbaar hogere en leidende krachten.

Zijn deze hogere krachten nu deel van de persoonlijkheid of niet? De kosmos leert ons dat wij - zonder te spreken van een eenheid van zijn - zoals bv. de aarde wel degelijk iets anders is dan de zon en een geheel eigen karakter, een eigen levensvorm dragend, een bijzondere planeet is, dat deze planeet toch zonder deze zon niet denkbaar is en dat dus deze grote kracht ontleend moet worden juist áán deze zon. Op deze wijze is hij zeer nauw daarmee verbonden. De mens op de aarde acht ik evenzeer gebonden aan de aarde en de toestanden die daarop heersen. Zo is dus voor de stoffelijke vorm zelfs het karakter, het morele begrip, te spreken van een zeer grote invloed van de aarde en de omstandigheden, de levensomstandigheden die men daar aan deze wonende mensheid biedt.

Nu zijn dit echter dingen die wij nemen als deel van het karakter, dus als de kentekenen van het "ik", van het ego, zoals wij de aarde bepalen naar zijn levensmogelijkheden, de grote hoeveelheden water die deze biedt en de speciale atmosfeer, waardoor bepaalde levensvormen mogelijk zijn. Zouden wij dan misschien de conclusie mogen trekken dat de mens een uiting is van de aarde, dat de mens ten opzichte van de aarde evenzeer gebonden is als bv. de aarde aan de zon? Deze vraag lijkt moeilijk te beantwoorden, zeker moeilijk te beantwoorden wanneer wij - niet staande als Godloochenaars maar als belijders van een God - trachten om hier een redelijke oplossing voor te vinden. En dan daagt ons plotseling dit: achter de zon

schuilt een kracht, achter de aarde schuilt een kracht, achter de mens schuilt een kracht, zijn deze krachten mede betrokken in dit proces?

En dan geloof ik dat we hier mogen zeggen: nee.

Deze krachten uiten zich weliswaar in deze verschijnselen, maar het is ook niet aan ons om te zeggen dat deze zich ten volle geuit hebben. En rekenende met waarschijnlijkheden, kunnen wij door de veelvuldige variatie van verschijningsvormen, zelfs zeggen dat deze kracht zich waarschijnlijke niet ten volle uit in de mens, niet ten volle uit in de aarde.

Dan kom ik tot de volgende slotsom? Wanneer wij het ego en de kosmos met elkaar in betrekking willen zien, dan is de grote overeenstemming tussen beide, dat achter elke uiting een kracht zit die niet nader te definiëren is, een kracht die wij noemen God; dat deze kracht in de uitingen ervan persoonlijkheden voortbrengt d.w.z., gebieden die schijnbaar geheel zelfstandig zijn, maar die bij nauwere beschouwing in directe relatie blijken te staan tot anders geaarde, vaak meer hoogproductieve of motorisch sterkere - geestelijk gezien dus in geestelijke kracht sterkere - persoonlijkheden of lichamen, naar gelang u het zien wilt. Wanneer dit bestaat in de kosmos zowel als bij de mens, dan mogen wij ook verder gaan en zeggen dat een groot gedeelte van de verschijningsvormen afhankelijk is van de kwaliteit van het zich uitende wezen, dus uw aarde en zijn levensmogelijkheden afhankelijk van de zon, de mens - met zijn lichamelijke verschijning plus zijn geest - afhankelijk van de factor die achter hem staat. Wanneer deze factor dus beheersend is, mogen wij niet spreken over een volledigheid van het ego, in de zin van een evenwichtig in zichzelf besloten geheel.

Wanneer wij dit nu kunnen ontkennen, kunnen we zeggen: de mens is niet een in zichzelf besloten denkend geheel dat zichzelf een wereld of een wereldwaarneming schept, maar we kunnen zeggen: het is een hogere macht, die zich in een bepaalde fase van de eigen mogelijkheden uit in het wezen "mens", zowel als in de verschillende kosmische relaties, dan komen wij tot de conclusie dat er een aantal dingen zijn in de mens en in de geest die niet kunnen worden geacht te zijn persoonlijke aansprakelijkheid, ofschoon zij tevens zijn één van de vormende krachten van het ego, van het "ik" zijn. En dat wil ik dan voor u op aarde nog eventjes uiteenrafelen in het kort, als het u tenminste boeien kan.

U leeft, in uw voeding neemt u een groot aantal verschillende stoffen tot u. Deze stoffen zijn stimulerend voor afscheidingen in uw lichaam, daardoor worden bepaalde eigenschappen in uw lichaam - dus zuiver lichamelijke neigingen - bevorderd en geremd. Hierdoor krijgt uw gehele leven een bepaald beeld.

U neemt waar, maar u leeft in een wereld tezamen met een grote massa, deze massa is bepalend voor u. Gezichtspunten t.o.v. de massa en elk verzet daartegen brengt u in een persoonlijk conflict met uw wereld en maakt u daardoor onevenwichtig. Wanneer dit gebeurt, wanneer u - hetzij met krachten uit de stof of krachten uit de geest te worstelen hebt - dan blijkt ons wel uit voorgaande beschouwing dat het praktisch onmogelijk moet zijn, om hier een zuiver persoonlijk verzet tegen te plegen met goed gevolg. Men kan - om het anders te zeggen - de omstandigheden niet in hun totaliteit bestrijden, dit geldt voor de geest, dit geldt voor de stof. Wat moet men dan doen? In u - hebben wij vastgesteld - uit zich een hogere vorm.

Deze uiting van die hogere vorm moet vertegenwoordigd zijn in een bepaalde hoeveelheid van krachtstromingen, deze krachtstromingen zijn tevens weer vormen voor uw karakter want zij betekenen: die beelden die geestelijk in u vastgelegd zijn zonder dat deze afhankelijk zijn van uiterlijke waarnemingen, dus als het ware uw geweten, uw zielsgesteldheid, uw intuïtie in vele gevallen, ofschoon ook hiervoor in sommige gevallen natuurlijk een meer aardse verklaring mogelijk is, maar in hun hoogste vorm gezien zijn ze dan toch wel direct de invloed van deze geestelijke macht die achter u staat.

Wanneer wij nu de mogelijkheid vinden om deze geestelijke machten en stromingen in overeenstemming te brengen met de omstandigheden waarin wij ons bevinden en gebruikende om datgene wat wij als afkeurenswaardig in onze eigen uitingsvorm ervaren niet te onderdrukken, maar te veranderen en te sublimeren, dus te doen verkeren in het tegendeel, dan moet er op een gegeven ogenblik tussen ons persoonlijk ervaren en de kracht die ons steunt een evenwicht bestaan, een harmonie. Op dit ogenblik is n.l. de ons toegezonden kracht volledig in overeenstemming met de uiting ervan. Op dit ogenblik hebben wij bereikt voor ons zelf de vrede die weer gelijk kan worden gesteld met het kosmisch evenwicht.

Vanaf dit ogenblik houden wij niet op te bestaan maar onze beweging die gaat verder en is volkomen in overeenstemming met onze massa, als ik het zo uit mag drukken, met ons eigen wezen. Daardoor gaan wij Gods wegen geleid door God in volledige vrede.

Zoals de kosmos zijn wegen gaat en zijn banen, geleid door de scheppende machten die daarin werken en in zichzelf ook kent de vrede en slechts indien hij zichzelf iets voortbrengt dat zijn - laten we zeggen niet harmonische tendensen - sterk tot uiting brengt, komt tot een verdeeldheid en een hervorming in zichzelf. Ik hoop vrienden dat deze verhandeling voor u begrijpelijk is geweest. Ben ik niet duidelijk geweest op sommige punten, dan alstublieft - ik heb het u al gezegd - vertelt u het mij dan. Als ik in uw zienswijze althans, dwaasheid heb verkondigd hier en daar, zegt u mij dat. Ik leer daar zeker evenveel van als u en ik zal bovendien misschien in staat zijn om onze denkbeelden en zienswijzen toch nog iets duidelijker naar voren te brengen.

Gaat uw gang!

Vraag: Waarom spreekt u toch zo dikwijls van de kracht die achter ons staat? Is het niet beter gezegd: die in ons ligt?

Antwoord: Wanneer wij aannemen dat deze in ons is, dan moeten wij aannemen dat wij het geheel zijn. En deze aanvaarding is mogelijk misschien voor diegene die deze kracht in zichzelf gevonden heeft, maar dat is zo'n zeldzaamheid dat voor de ontwikkeling van deze theorie het beter was om deze kleine, zeer kleine hoeveelheid wezens met een harmonieus "ik", dat dus deze kracht in zichzelf als drijvende kracht voor zichzelf verwerkelijkt, de slotfase die ik heb genoemd "vrede", dat wij beter kunnen spreken van de kracht die achter ons staat n.l. datgene wat wij in onze uitingsvorm, in ons persoonlijk "zijn", in ons "ik" ervaren, niet uit kunnen drukken als deel van onszelf, een vreemde schaduw die achter ons staat en die ons beperkt en dirigeert en ons toch leidt uiteindelijk daar waar we moeten zijn.

Ik geloof dat dit beter is dan te zeggen: de God die in ons is. Het is een kwestie van persoonlijke zienswijze. Maar wanneer ik aanneem dat God in mij is, dan moet ik mijn hele theorie veranderen en dan zou ik moeten zeggen: ik ben de kosmos en buiten mij bestaat niemand want in mij is God, dus is alles in mij. En dan heeft u daarmee een houding aangenomen die misschien esoterisch hoogstaand, maar niet praktisch bruikbaar is.

Wij moeten zeer zeker in onszelf zoeken om te vinden waar deze kracht die achter ons staat, is. Bovendien heeft u zich misschien niet gerealiseerd welke andere problemen die uitspraak met zich meebrengt: God is in mij, of die kracht is in mij. Dan zouden we namelijk heel snel in de verleiding komen om te zeggen: dan zijn wij God.

Daarom acht ik - juist waar wij nog een persoonlijkheidsbegrip hebben, dat scherp begrensd is - het verstandiger om te spreken over de macht die achter ons staat, omdat wij weliswaar leven uit en door die kracht en deze kracht dus in ons aanwezig is, maar niet als een erkend deel van ons wezen en wij ons distantiëren van de Godheid, door Hem te zien al een macht, zelfs in ons of buiten ons, want wij zien Hem nooit als deel van ons zelf. En komen wij tot deze aanvaarding, dan ligt het grote gevaar direct voor u open dat wij dan gaan handelen alsof wij de totale uiting Gods waren, dus God.

Vraag: Maar wij zijn toch een segment van Hem?

Antwoord: Inderdaad, een segment, waarbij dus mijn theorie weer eigenlijk bevestigd wordt door deze zegswijze, als u mij toestaat dit op te merken, want als wij een segment van God zijn en niet de totale God, staat er een God buiten ons. Maar kan het segment bestaan zonder het geheel? Nee, niet waar? Dus staat het geheel als het ware achter het segment en bewerkt de totstandkoming en de instandhouding van het segment. U kunt nooit een segment hebben - mag ik nog even opmerken, als u het meetkundig uit wilt werken - u kunt nooit een segment van een cirkel hebben, wanneer u niet aanneemt dat de cirkel zelf bestaat. Vandaar weer de kracht achter ons. Is er nog meer duidelijk te maken hierin vrienden?

Vraag: Dat evenwicht dat u zei, wordt dat hier op aarde niet genoemd het altruïsme?

Antwoord: Nee, ik geloof niet dat men het op aarde altruïsme kan noemen. Ik zou eerder zeggen dat het een volledig onaardse toestand is, ik geloof niet dat er een aards woord voor te vinden is, behalve misschien dat zo vaak mishandelde en misbruikte woord "vrede", want altruïsme houdt nog in een voortdurend zelf leven en een zelf werkzaam zijn, terwijl juist ons begrip van vrede inhoudt een bewust leven, maar slechts handelend omdat God dóór ons handelt en verder niet. En ik geloof, als u op een dergelijke wijze zou leven op aarde, dat veel

van uw daden in strijd zouden komen met begrippen die de mensheid heeft juist omtrent het woord "altruïsme". Is dat duidelijk, ja?

Reactie: Ja, dank u zeer.

Antwoord: Over dit onderwerp nog meer te vragen vrienden? Ik neem dus aan dat dit niet het geval is en zal het woord overgeven aan een volgende spreker die dan ook zeer zeker u weer van dienst kan zijn. Goedenavond.

ASTROLOGIE - EVOLUTIE IMPULSIVITEIT, GEVOEL, VERSTAND, INTUÏTIE

Goedenavond vrienden.

Ja, inderdaad, het is dezelfde. (Gelach)

Maar ik geloof dat dit niet zo belangrijk is als wel hetgeen wij te bespreken hebben.

En dat is in dit geval een onderwerp naar uw keuze en ik ben dus wel zeer nieuwsgierig welke opdrachten u mij heden durft en wilt geven.

Reactie van de leiding: Vriend ik heb enkele onderwerpen uit deze kring ontvangen, wij kunnen er natuurlijk maar één stellen, de rest zullen we bewaren.

Antwoord: Leest u het maar voor! Dan heb ik misschien nog de kans om een keuze te maken.

Reactie: Ja, dan zal ik ze alle drie voorlezen.

1. Astrologie, haar ontstaan en haar ontwikkelingsgang. Wat was haar werkelijke waarde voor de mensheid van toen en wat brengt het en zou het de mensheid van nu kunnen brengen, eventueel in nauwe samenwerking met astronomie?
2. Evolutie en voorbestemd zijn.
3. Impulsiviteit - gevoel - verstand – intuïtie. in verband met onze daden.

Ja het is natuurlijk een aardige kluif, ik bedoel ik wil er natuurlijk wel één bij nemen maar dan heb ik zoveel tijd nodig. Maar ik wil trachten om die drie met elkaar in verband te brengen, want het is n.l. heel aardig dat de evolutie zich wel zeer scherp aftekent in de kennis van de omgeving, tenminste wat men evolutie noemt, ik geloof dat we misschien beter van een "involutie" zouden kunnen spreken n.l. van inkeer tot het eigen "ik", niet waar?

Dus niet een uitbreiding naar buiten toe - een beter worden naar buiten toe - maar naar binnen toe. Dat lijkt mij waarschijnlijker, maar daar zouden wij nog verder over kunnen debatteren eventueel bij een volgende gelegenheid. Wanneer wij te maken krijgen met de evolutie - zoals men dat noemt, de vooruitgang als het ware - dan is het zeer opmerkelijk dat bij deze vooruitgang, al datgene wat niet beantwoordt aan de omstandigheden van het leven en de eisen die dit leven stelt, verdwijnt. De hele evolutie is dus gebouwd op dit éne principe: datgene wat niet past bij de behoeften van het ogenblik, is onbruikbaar en verdwijnt als zodanig van het toneel, vandaar dat er zoveel diersoorten uitsterven, dat sommige mutaties daarvan echter in grote getale juist weer blijven voortbestaan.

Dat zien we van begin af aan en men komt dus direct al tot de conclusie dat er ergens iets moet zijn wat aan de lijntjes trekt, iets dat aan de touwtjes trekt en dat er niet gesproken kan worden over een volledige zelfbeschikking want als dat het geval was, ach dan had misschien een gehoornde draak, niet waar, u weet wel zo'n krokodillenbek, die had op een gegeven ogenblik kunnen zeggen:

nu ga ik voor mezelf de wereld bewandelen en dan zou het nageslacht van dat dier waarschijnlijk tot grote schrik van de moderne mensheid, nog rond wandelen.

Echter het is niet gebeurd want de omstandigheden waren zo, dat steriliteit optrad en dat kort daarop optredende rampen, ook zelfs aan de grotere warmbloedige dieren, een betrekkelijk vlug einde maakte. U ziet dus, die evolutie die heeft wel degelijk iets te zeggen.

En nu is bovendien nog iets anders aardig in deze z.g. evolutie: datgene wat overblijft blijkt zich meer en meer op het bepaalde doel te specialiseren, het gaat als het ware helemaal zich instellen op de omgeving en op het eigen levensdoel en gaat zich zo volledig mogelijk daarin

uiten. En zo komen wij dan tot vormen als: de mens, de in koloniën levende insecten, maar evenzeer aan het vaak geperfectioneerde roofdier. Denkt u bv. eens aan die schone vormen van de katachtige panter, het is heel aardig om dat te zien in die evolutie en dan mogen wij dus zeggen: er is ergens een invloed die dit alles bepaalt, die bepaalt dit niet voor het individu op zichzelf maar die bepaalt het over de grote perioden van gebeuren waarin dan bepaalde uitingsvormen tot ontwikkeling kunnen komen. En dan zijn we daar eigenlijk meteen aangeland bij die eigenaardige invloeden.

Nu vragen wij ons af: komen die van de sterren? Dan zitten we meteen in het onderwerp "astrologie", u ziet de samenhang al. Dan moeten wij zeggen: nee, van de sterren komen ze niet, maar zijn ze dan af te lezen van de sterren? Ja, want het is al heel, heel lang geleden dat mensen - waarschijnlijk herders - althans zeker later verschillende krijgslieden en ook de eerste zeevarenden - ja wat u dan zeevaart noemt, niet waar. Ik bedoel een paar boomstammen aan elkaar, dat was in die tijd al zeevaart - dat deze al op gingen merken dat bepaalde standen van de maan, bepaalde weersveranderingen aankondigden, dat was het eerste begin. En toen kwamen ze tot de ontstellende conclusie dat er nog andere sterren waren en als die op een bepaalde manier stonden, dat je dan zekere dingen kon verwachten. En toen kwam er eentje - een misschien zeer intelligent wezen - tot de conclusie: ja, maar wanneer ik vis vang wanneer dat en dat gebeurt en ik ruzie met m'n vrouw heb terwijl er dat en dat gebeurt, dan moet ik dus zorgen dat, wanneer die sterrenstand optreedt dat ik erg voorzichtig ben met mijn vrouw, maar dat ik vooral ga vissen, dan ben ik meteen uit de buurt en dan heb ik tenminste kans dat ik buit maak, niet waar?

Daar heeft u de eerste primitieve vorm. Dat ging natuurlijk in hoofdzaak over de planeten, dus dat had nog heel weinig te maken met de sterrenbeelden en van een kennen van de dierenriem was er nog helemaal geen sprake. Maar nu kwam iemand tot de conclusie dat deze zelfde ster in een andere groepering weer iets anders betekende.

En toen kwamen er de eerste priesters en waarzeggers en die zeiden: ja, maar dan hebben wij daar eigenlijk iets waar we mee kunnen werken. En dat was nu een heel eigenaardig volk, u zou het waarschijnlijk een zeer dierlijk en laagstaand volk noemen dat in die tijden leefde in het zuiden van Zuid-Amerika. Later is het verder naar het noorden getrokken en het heeft misschien in z'n heel verre nazaten zelfs die beroemde Azteken gekend, niet waar, en is misschien zelfs voorvader geweest van de vorstelijke Inca's. Maar ja, dat doet er minder aan toe, want dat zou ook een soort evolutie betekenen, maar heeft met astrologie als zodanig niet al te veel te doen.

Wij kunnen zeggen dat dus men toen begon om te kijken: hoe staan die sterren en wat gebeurt er? Want als ze nu de volgende keer weer zo staan, dan zou het mogelijk zijn dat dat gebeurt, en dat en dat. En zo zijn ze gekomen tot een aantal richtlijnen, betrekkelijk primitief, ze kenden nog niet zoveel sterren als u kent en hebben daardoor gevonden een soort van baken in het heelal, waarmee die krachten die van buiten op de wereld toestromen, kunnen worden bepaald, de afwijkingen daarvan en daarmee ook o.a. bv. het menselijk humeur vaststellen. Want het klinkt misschien erg vreemd, maar als Mars regeert dan zegt men dan komt er oorlog, maar wat is oorlog eigenlijk? Een algemene onstabiliteit van het menselijk denken die leidt tot geweldpleging, niet waar? Dus op die manier kon een groot aantal verschijnselen voorspeld worden. En omdat men hoe langer hoe meer de zaak als het ware wilde definiëren, ontstond er astronomie. En voor die mensen werd het op den duur zo belangrijk, dat zij elke gebeurtenis van enig belang eerst gingen bekijken in de zin van: wat zeggen de sterren er wel van? Ik wil vandaag wel handel gaan drijven, maar zeggen die sterren nu dat het voor mij belangrijk is?

En toen bleek weer iets, dat de verschillende typen van mensen in verband stonden met hun geboortedatum. En vanaf dat ogenblik zien wij de eerste geboortehoroscoop, die getrokken werd - eigenaardig genoeg op een heel ander deel van de wereld - n.l. in het noordelijke deel van China. Overigens, de wijze van horoscoop trekken die de Chinezen en die soms verbluffend nauwkeurig is, ofschoon deze afwijkt van de door u gebruikte methode, is inderdaad kennelijk zeer oud en berust op schijnbaar primitieve waarden.

En zo zien we dan deze astrologie worden tot een zo bepalende factor, dat op een gegeven ogenblik zelfs veel van de z.g. orakels, hun voorspellingen baseren op astrologische gegevens. En dan gaan wij weer verder en dan ontdekken wij dat deze astrologie samen met zich steeds meer en meer ontwikkelde astronomie, vooral nu de mens weer opnieuw de werking van de

lens heeft uitgevonden, dat deze leidt tot een mogelijkheid van nauwkeurige vaststellingen en grote veldheren als bv. de Duitser Tilly, Gustav Adolf, de Deen als ik mij niet vergis, nee Zweed was het, ja, en Wallenstein - om in dezelfde tijd en in dezelfde buurt te blijven - de Borgia's, ook Napoleon zelfs, al deze mensen hebben inderdaad een heel groot gewicht toegekend aan de sterren en hun raadgevingen.

En dan komen wij tot de vraag: wat zou het eigenlijk voor ons betekenen?

Ach dan moeten wij zeggen: het betekent niet wat velen foutief aannemen - een decreet van: nu gaat het wel en dan gaat het zeker niet. Maar het betekent alleen dat wat vandaag met betrekkelijk weinig moeite kan gebeuren, morgen soms zeer grote moeilijkheden met zich meebrengt. Dat betekent dat wat u vandaag wél kunt doen, omdat u er de kracht toe hebt en de gelegenheid toe hebt, morgen misschien erg moeilijk wordt omdat u er niet voor in de stemming bent. En het is dus begrijpelijk dat deze astrologie, juist in samenwerking met de astronomie, die zijn tafels van veel grotere getrouwheid nog verstrekt dan tot op heden verkrijgbaar waren, ik mag misschien een uitzondering hier maken voor sommige tafels van de Chaldeeën, die waren ook buitengewoon nauwkeurig, maar dat hierdoor dus mogelijk is geworden om precies op het juiste moment het juiste ding te doen.

En dat zou voor de mensheid heel veel kunnen betekenen en het is al zoveel betekenend dat op het ogenblik praktisch geen enkel groot gouvernement en zelfs verschillende groothandels-lichamen handelen, zonder rekening te houden met de adviezen die gegeven worden, juist aan de hand van berekenbare stromingen in de kosmos, te bepalen aan de hand van de stand van de sterren.

En het is dan begrijpelijk dat de mensen dergelijke dingen langzamerhand als ernst gaan nemen. Men heeft er een tijd mee gespot, maar langzaam maar zeker gaan ze toch zeggen: er zit ergens iets in, hoe precies weet ik nog niet. En men gaat het vaak een beetje te populair maken en dan - uit de aard van de zaak, naarmate men algemener wordt, wordt men ook nauwkeuriger - schept men zelfs een tegenwaarde die nu niet zo ideaal is.

Maar het vreemde is nu dat er een hoop mensen zijn die tot de conclusie komen dat hun intuïtie en hun impulsiviteit eigenlijk vaak overeenkomt met de adviezen die een goed astroloog gegeven zou hebben, hun wijze van aanvoelen bevestigt dus in veel gevallen deze waarnemingen, maar op sommige punten gaat men er regelrecht tegenin. En dan komen wij tot de grote vraag: wat is nu eigenlijk intuïtie?

Intuïtie alleen maar te rubriceren onder zuiver geestelijk aanvoelen, dit zou betekenen dat wij aan deze intuïtie voor zuiver stoffelijke handelingen geen waarde toekennen. Maar we hebben met nog wat anders te maken want, ik zei al: ik zou niet willen spreken over een evolutie maar eerder tot een inkeer, dus een realiteit van het eigen "ik". Stelt u zich nu eens voor dat de ervaringen van alle geslachten, langzaam maar zeker worden vastgelegd in de voortplanting, Dat zien wij - wanneer wij een evolutie willen beschouwen - ook inderdaad. De aanpassing van de nakomelingschap is over het algemeen gebaseerd op ervaringen van de voorouders.

Stellen wij nu eens dat deze intuïtie - vooral waar het stoffelijke omstandigheden betreft - het individu in staat stelt zelf nooit beleefde dingen te erkennen - een soort instinct - dat daarbij komt een geestelijke waardering over de, laten we zeggen, ethische waarde van een bepaalde handeling of daad, dan kunnen deze beide vaak daden stimuleren of daden van u afwenden die anders een normale mogelijkheid zouden zijn.

En dan geloof ik dat we - ja ik geloof ik mag het niet al te lang meer maken ook, er zou zoveel te zeggen zijn, want ik zou eigenlijk naar die evolutie terug moeten ook - maar dat we eigenlijk dit even naar voren kunnen brengen, wanneer deze evolutie in aansluiting op het voorgaande onderwerp wordt genomen, dan zouden wij kunnen zeggen: de evolutie betekent een zekere leiding door de natuurwetten waardoor de verschijningsvorm wordt bepaald van het wezen dat een bepaalde taak op aarde te vervullen heeft, niet waar? En dan is het heel begrijpelijk dat kosmische gebeurtenissen daar de hand in hebben en meewerken om al die dingen plotseling als het ware te doen veranderen. Wat vandaag nog acceptabele vorm is, kan morgen niet meer bestaan en wordt uitgeroeid, wat vandaag nog de normale flora van een land is, wordt door een plotselinge temperatuursverandering weggevaagd en in de plaats daarvan komt een variatie daarvan misschien, die wel tegen de kou bestand is, dat zijn maar enkelingen, een groot aantal soorten en variëteiten sterven uit, enkele blijven voortbestaan.

Zo wordt langzaam maar zeker een voortdurende aanpassing bereikt, waarbij het totale beeld van een wereld in overeenstemming is met datgene wat op die wereld moet en bereikt kan

worden. Het is een voorzorg tevens voor de komende tijden. En de wezens die daarin leven hebben het in het begin natuurlijk erg moeilijk, omdat zij niet in staat zijn zich te realiseren dat de erfelijke drang en intuïtie die in hen schuilt, niet meer in overeenstemming is met de feiten van vandaag en daardoor soms intuïtief handelingen worden gepleegd die niet goed zijn. Maar daarvoor hebben wij die geestelijke waarschuwing die zegt: ja, maar denk erom, dat hoort eigenlijk niet.

En dan zouden wij kunnen zeggen, dan wordt de handeling instinctief i.p.v. intuïtief, zij wordt dus volbracht zonder overdenken en zonder realisatie en dient voor het zelfbehoud, maar wordt soms verkeerd begrepen. Wanneer dergelijke omwentelingen in de evolutie plaats kunnen vinden - dergelijke plotselinge veranderingen - en het ras, dat vóór die omwenteling leeft, zou op de hoogte zijn van zo'n omwenteling, dan zou dit zich geestelijk althans en lichamelijk waarschijnlijk ook, zeer veel kunnen voorbereiden op wat er ging komen en zo zou dus de astrologie - geholpen door de astronomie of omgekeerd - zeer zeker een waardevolle gids zijn om de mensheid voor te bereiden op veranderingen die komen gaan.

Kijk, en daar hebben wij nu het aardige, we hebben dus drie onderwerpen die schijnbaar geheel uiteen lopen als het ware, en ik heb deze nu alle drie genomen, met gevolg dat degene die dit gevraagd hebben elk voor zich zeggen: ja, ik had mijn afdeling wel wat verder uitgewerkt willen zien, maar ik heb dan - ik hoop ook tot uw voldoening - aan kunnen tonen dat deze dingen niet zo ver van elkaar af staan en dat wij hieruit de conclusie moeten trekken, dat u als persoon wel een vrije wil heeft, maar dat die vrije wil dan toch wel in het hele flauwe gangetje moet gaan dat door de omstandigheden wordt bepaald en dat deze omstandigheden uit zichzelf weer niet voort kunnen komen, maar alleen bestaan krachtens inwerkingen die zelfs niet van deze aarde of van dit zonnestelsel zijn, maar die heel, heel wat verder komen en waarvan wij de krachten af kunnen meten aan sterren die ongetelde lichtjaren verwijderd zijn, van deze kleine planeet. Dan kunnen wij dus zeggen: kijk, hier speelt de vrije wil alleen een rol binnen de beperking van het leven waarin men geplaatst is en bij de keuze van dit leven zal men weer beperkt worden door de voorgaande ervaringen die geestelijk in u liggen.

In de lichamelijke vorm krijgt u de beschikking over de ervaringen van het voorgegane geslacht in de stof en zo brengt u daar eigenlijk de gehele evolutie onder uw eigen wezen.

U bent voor uzelf het toppunt van een bepaalde ontwikkeling en wat uit u voortkomt dat zal altijd dus wat dat betreft verder zijn dan u, maar naast al uw goede ervaringen, worden ook al uw foutieve ervaringen ingeënt op het komende geslacht en dus is het wel van belang om te zeggen: dan gaan we zorgen dat èn voor onszelf èn voor het komende geslacht, we toch zorgen dat zoveel mogelijk alle werkelijk kwade dingen weggevaagd worden, zoveel mogelijk minder sterk in ons leven optreden.

Nu ja en dan staat daar het grote richtingsbord boven aan de hemel, waar de astroloog of de astronoom uit kan lezen wat er gaande is en zeggen: denk erom mensen, dit paadje is op het ogenblik gevaarlijk, maar dat kun je met alle zekerheid veilig gaan.

En dan geloof ik dat wij hiermee ook nog als laatste kunnen zeggen: een vrije wil is er dus wel maar die vrije wil kan alleen - met de omstandigheden mee - trachten voor zichzelf iets te bereiken of tegen de omstandigheden ingaande, zichzelf kwetsen. Soms zijn die kwetsuren goed, omdat ze nu eenmaal uitvlakken wat er eigenlijk van vroeger inzate dat niet goed was, een beetje meer overeenstemming tussen de geestelijke ervaring - de geestelijke evolutie, als u het zo noemen wilt - en de stoffelijke evolutie. Maar in de doorsnee zou de mens goed doen om al die dingen in aanmerking te nemen en een intuïtie zeer zeker grote waarde toe te kennen en te zeggen: hier is inderdaad een geestelijke kracht in mij aan het werk, of er wordt mij in sommige gevallen - wat ik hier niet besproken heb maar wat ik toch even aan wil stippen - van buitenaf als het ware een zekere indruk opgelegd, dat is van waarde, maar ik moet er altijd rekening mee houden, ik kan mij vergissen, ik baseer mij dus op mijn intuïtie, maar ik handel, zodat mij ook een andere mogelijkheid open blijft.

En om nu te weten welke andere mogelijkheden juist zijn en of mijn intuïtie juist is, zal ik ook nog eens kijken wat voor stromingen er op deze aarde er op het ogenblik zijn, waar wij kosmisch zijn en wat dit voor mij persoonlijk te betekenen heeft. Dan kan ik daaruit zeer zeker tot een conclusie komen en dan geloof ik dat de komende mens heel wat beter zal zijn dan de mens op het ogenblik. En dat is dan wel wat de astrologie, samen met de astronomie, voor de toekomst kan doen de mens leren zich beter in te stellen op die invloeden die buiten hem werken en die uiteindelijk zijn persoonlijk leven op aarde in zo'n grote mate vaak bepalen.

Is dit voldoende vrienden? Kan het er mee door? Nu ik zou zeggen: laat u het vragen maar over aan de vragenrubriek, dan kunnen we nu gaan pauzeren en dan geef ik u wat meer tijd om al uw problemen en vragen te bespreken, niet waar? Dus goedenavond, een prettige pauze en nu ja, alles wat er zo bij komt.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Ik mag misschien een ogenblikje aansluiten bij wat er zo-even gezegd werd. Kijkt u eens, dit stellen van vragen op briefjes is hieruit voorgekomen als ik het niet verkeerd begrijp n.l. dat sommigen van u zich iets te bedeesd voelen om deze vragen zelf in zo'n groot publiek naar voren te brengen, zodat iedereen weet door wie ze gesteld wordt, degene die hun vragen willen stellen die kunnen dat natuurlijk doen. Ieder van u die aan wil vullen op een bepaalde vraag die kan dat ook doen, er is niemand die u daarin belemmert.

Maar wanneer wij aan de andere kant rekening moeten houden dat sommigen dus hun vraag niet zelf openlijk durven stellen en dit wel schriftelijk durven doen, dan is er onzerzijds in ieder geval geen bezwaar tegen gerezen. Is dit van uw kant wel het geval, dan willen wij ons graag naar u voegen, maar wij verzoeken u dan toch wel heel goed na te denken wat u eigenlijk doet, niet waar? En dan kunnen wij nu overgaan tot beantwoorden van de vragen, ja?

Vraag van de leiding: Is elk mens na zijn overgang, behalve bij plotselinge dodelijke ongelukken, zich direct bewust van zijn toestand? Zo niet, wordt deze dan door helpende geesten bijgestaan?

Antwoord: Over het algemeen is het na de overgang van de mens zo, dat indien de dood aanvaard is en enige realisatie van het voortbestaan na de dood aanwezig is, een bewustwording betrekkelijk snel voor zich kan gaan. Daar waar men dit niet wenst - het aanvaarden of waar een voortdurend terugverlangen naar het leven is - daar kan deze bewustwording zeer lang uitblijven. Helpers zijn er altijd aanwezig, natuurlijk is er altijd iemand die u helpen wil, maar u moet niet vergeten dat, om deze hulp te kunnen geven, wij eerst iemand moeten vinden die ze aanvaardt. En dit is de grote moeilijkheid en daardoor zijn er die werkelijk langere tijd onbewust zijnde van hun eigenlijke toestand, nog voortbestaan na hun overgang. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Of u niet zo snel wilt spreken?

Antwoord: Ik zal het proberen maar ik wil aan de andere kant graag proberen om zoveel mogelijk af te handelen in zo weinig mogelijk tijd.

Vraag: Kunt u ons iets vertellen over taken welke intelligenties worden opgelegd om hun geestelijk leven aan gene zijde te verbeteren?

Antwoord: Er wordt geen enkele taak opgelegd. Elke taak die wordt vervuld die wordt vrijwillig aanvaard en wordt vervuld omdat men de behoefte hieraan gevoelt.

Vraag: Wat is de betekenis van: "Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren"?

Antwoord: Ziet in uzelf en u zult het begrijpen. De waarheid weet u, de christelijke wet, de christelijke waarheid kent u, u bent dus geroepen. Hoeveel van u zullen werkelijk uitverkoren zijn doordat zij hun roeping aanvaardden? Het is maar een vraag. Kijkt u maar eens rond u in de wereld.

Vraag: Houdt indigoblauw aardstralen tegen en is het u bekend dat men met kobaltblauw papier kanker en reumatiek geneest?

Antwoord: Kleuren-therapie is mij inderdaad bekend ja, maar ik mag er allereerst de opmerking bij maken dat geen enkele kleuruitstraling volledig tegenhoudt. Dat allereerst de aardstralen van zeer verschillende geaardheid zijn, dat zij zelfs bij gebruikmaking van bv. de metaalrooster waarbij dus de minuscule stromen gevoerd door verschillende metalen, een afschermend veld vormen, dat nog een vijf of zestal metalen nodig is. U zult dus begrijpen dat niet één enkele kleur - ook niet indigoblauw - in staat is, veel bij te dragen, tot een volledige

onderdrukking van aardstralen. Dan, de genezing door kleurenthherapie staat niet in verband met kankerbestrijding als zodanig, maar is meer een psychische wijze van genezen, waardoor een zekere geestesgesteldheid tot stand wordt gebracht, waardoor de patiënt ook inderdaad reageert hierop en krachtens zijn psychische toestand de genezingsprocessen in het lichaam in de hand werkt. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Is dit ook met reuma het geval?

Antwoord: Ook met reuma, heel veel reumatisch is uiteindelijk niets dan een zenuwaandoening.

Vraag: Wat zijn de z.g. "vliegende schotels"? Zijn het verschijnselen van deze planeet of zijn ze van andere planeten afkomstig? Acht u interplanetair verkeer in de toekomst mogelijk, of moet dit in verband met het verschil in ontwikkeling van de wezens op de diverse planeten ongewenst worden geacht?

Antwoord: Allereerst. Vliegende schotels zijn in vele gevallen niets anders dan een massapsychose of een zeer levendige fantasie die uit zuiver aardse voorwerpen, hemelse voertuigen maakt. Ten tweede. Er bestaan inderdaad sommige voertuigen die niet een zuivere schotelvorm hebben en die van andere planeten tot deze wereld komen. De derde vraag: bestaat ruimteverkeer of acht u het mogelijk, is hiermee beantwoord. Ik kan eraan toevoegen dat ook de aarde binnen 50 a 60 jaar wel zover zal zijn dat men interplanetair verkeer kan proberen. Hiermee wil ik niet zeggen dat dan nu plotseling een reisverkeer zal kunnen ontstaan met een uitstapje naar de Maan en in twee dagen naar Mars, tegen gereduceerde prijs eventueel nog.

Reactie: Gelach.

Antwoord: Dat dit verkeer gewenst is of niet gewenst, ach, laten wij het zo zeggen: dat waar eenmaal de aarde de strijd een beetje achter zich gaat laten en komt tot een gebruik van een tot op heden verspilde energie in oorlogsvoeringen en oorlogspogingen naar buiten toe, deze wereld zeer zeker ook langzaam maar zeker het geestelijke peil zal krijgen dat deze in staat stelt, zowel met hogere als lagere ontwikkelde volkeren in verbinding te treden en om deze wezens dan niet meer te beoordelen alleen naar hun uiterlijke verschijningsvorm maar vooral naar bereiking van hun beschaving en een zekere verantwoording voelende zelfs voor diegenen die lager beschaafd of lager ontwikkeld zijn. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Kunt u ons iets naders mededelen over de Gele Broeders, waarvan deze Orde deel uitmaakt? Heeft de kleur "geel" in deze naam betekenis? Welk verband bestaat er tussen Gele Broeders en Witte Broederschap?

Antwoord: De Gele Broederschap wordt zo genoemd, niet zoals u misschien denkt, omdat ze een geel kleed draagt, ofschoon dit in het verleden wel het geval is geweest toen deze Broederschap nog talrijk op aarde werkzaam was, maar wel vooral omdat de uitstraling ervan over het algemeen goudkleurig is, is dus ook tevens een geestelijke betekenis. Men noemt dit een Gele Broederschap omdat deze uitgaat van het standpunt dat de mens zichzelf op moet heffen, in dit geval staat men tegenover de z.g. Witte Broederschap, die wel het gelijke doel in het oog houdt, maar het meer verantwoord acht om de mens te leiden d.w.z. de zelfstandigheid die de Gele Broederschap geeft aan de mensheid is groter dan die de Witte Broederschap als rechtvaardig toekent. Beide berusten zij uiteindelijk ook op de christelijke gedachte d.w.z. de gedachte van de naastenliefde en als zodanig staan zij in zeer nauw contact.

Deze broederschap is tamelijk verbreid en heeft ook op aarde verschillende punten waar ingewijden - ik zou ze zo tenminste wel mogen noemen, ja - krachten ontvangen uit de geest en deze kunnen gebruiken voor wereldse doeleinden. Is dat voldoende?

Vraag: Ik heb op een spiritistische avond een bloem ontvangen 4 maanden geleden met andere bloemen, echter één bloem was van mijn zoon die over is gegaan, echter die éne bloem blijft wit en de anderen werden in een week bruin. Hoe komt dat?

Antwoord: Het is een betrekkelijk eenvoudig iets. Wanneer men de stofwisseling stopzet en een chemische omzetting tot stand brengt in het totaal van een plant, dan kan men hiermee bereiken dat geen oxidatie optreedt, verder ook geen uitwisseling meer van koolzuur en zuurstof. En hiermee blijft de oorspronkelijke vorm bewaard en kan gedurende jarenlang bewaard blijven, met dit ene verschil misschien dat deze betrekkelijk bros wordt. Het is dus een mogelijkheid die ook op aarde bestaat, maar die zover mij bekend nog niet in de praktijk

wordt gebracht. Het kan vanuit de geest in de praktijk gebracht worden onder sommige omstandigheden.

Vraag: Een spreker van een vorige avond heeft gezegd: stof is beweging, dat is wat ook door de natuurkundigen algemeen erkend wordt. Moeten we hieruit dus niet de conclusie trekken dat alles overgave, energie, kracht, dus geestelijk is? Dat dus wat wij "stof" noemen eigenlijk niet bestaat? Ik begrijp dat we het woord "stof" moeten gebruiken om ons uit te drukken in deze wereld, maar brengt de ontkenning van de stof ons niet heel ver en geeft deze ons niet de kracht en de macht om ons lichaam bv. dus ook geestelijk te zien dus daardoor genezingen tot stand te brengen?

Antwoord: Nu vrienden ik wil u dan kort en krachtig dit zeggen: wij kunnen niet zeggen geest en stof zijn gelijk of alle stof is geest, wij kunnen wel zeggen: geest en stof zijn twee bewustwordingswerelden van hetzelfde totaal bestaande, dat is inderdaad kracht zonder meer. Kracht zonder meer is dus stof en kracht zonder meer is geest. De wijze waarop het geuit wordt en de dichtheid van de verschoning is bepalend voor de kwalificatie stof en geest.

De ontkenning d.w.z. het negatief achten van de stofwereld is een oud Oosters principe dat inderdaad met zich meebrengt de mogelijkheid om zich te verzetten in de wereld van de geest, maar tevens betekent een aanmerkelijke beperking van de vrijheid in de wereld van de stof.

Ik geloof dat het beter zou zijn om stof en geest met elkaar in overeenstemming te brengen, zodat bij een volledige harmonie van deze beiden, het wezen - zichzelf bewust zijnde - zich uit kan drukken in elk van de beide bewustzijnswerelden of in beide bewustzijnswerelden, naar gelang dit gewenst is. Ik geloof dat dit antwoord voldoende is, niet waar? Als u het aan wilt vullen kunt u het doen hoor.

Vraag: Wat gebeurt er in Moskou? (Gelach).

Antwoord: Op het ogenblik rust men, behalve dan dat enkele vergaderingen op hoog niveau worden gehouden.

Reactie: Hilariteit.

Antwoord: Maar ik begrijp uw bedoeling wel u bedoelt: wat is de betekenis van de overgang van Stalin voor Rusland en ook voor onze wereld? Want daar komt het eigenlijk op neer. Zonder mij in prognoses te begeven, wil ik kort dit vertellen: op het ogenblik wordt er een zeer grote krachtenstrijd geleverd in Rusland zelf. Als gevolg daarvan zal nu de éne partij, dan de andere partij aan de bovenhand zijn, aan de winnende hand zijn, en elk van deze zal trachten onmiddellijk de vrijgekomen, of nog vrij zijnde energie van de andere partij naar buiten toe te dirigeren. Als zodanig zult u kennis maken met een steeds groter wordende agressiviteit, met een steeds intenser wordende propaganda, het plaatsvinden van ongeregelde heden op alle gebieden van de wereld en zeer zeker vooral in die punten waarin enige geschillen bestaan. Dat is op het ogenblik de politiek die vanuit Moskou gedecreteerd wordt.

Aan de andere kant zult u ook moeten begrijpen dat deze dood van Stalin met zich meebrengt tevens een verandering weer in het Stalinisme, en dat wij binnenkort de gehele doctrine van het communisme weer zullen zien veranderen. Zoals het Leninisme uiteindelijk werd het Stalinisme, zo zullen we het Stalinisme zien overgaan in weer een andere leer.

Wie de uiteindelijke vertegenwoordigers zijn van deze macht en het bestuur, lijkt mij minder belangrijk voor u, daar u hen toch niet kent. Datgene wat u over hen weet dat weet u uit de voorlichting die uit de aard van de zaak eenzijdig moet zijn. Ik geloof dat deze schets voldoende is.

Vraag: Er komen toch geen explosies?

Antwoord: Nou het is niet onmogelijk dat er een explosie plaatsvindt in Moskou, maar ik geloof niet dat die explosie nu zo erg zal zijn.

Vraag van de leiding: Dan wordt deze vraag eigenlijk vervolgd door: idem in de satellietstaten?

Antwoord: Deze staten zullen hier en daar natuurlijk problemen om de zelfstandigheid hebben, en u zult in die satellietstaten wel horen van bepaalde oproeren en van troepenbewegingen en dergelijke. Dat is het normale gevolg wanneer een bestuur of een bestel op één persoon is gebaseerd, niet waar, en deze persoon verdwijnt uit de onmiddellijke gezichtskring van het

volk, dat er zekere tegenstellingen merkbaar worden die voordien nog weggewerkt konden worden. Ik geloof dat dit precies hetzelfde is, dus.

Vraag: Wat betekent het neerschieten eerst van een Amerikaans en daarna van een Engels vliegtuig?

Antwoord: Laten we zeggen zenuwoorlog in zijn uiterste consequentie. Nog meer vragen?

Vraag: Wij weten dat wij niets weten. Het is zeker waar dat de natuurwetenschappen vele oude geloofsvoorstellingen onherstelbaar hebben geschokt. Desondanks heeft ook het evangelie tal van wetenschapsmensen nog altijd meer te zeggen dan hun opzienbarende ontdekkingen! Er gaat niets boven geloof. Met het juiste inzicht worden wij allen gediend. Kunt u ons dit geven?

Geloof en wetenschap, twee belangrijke onderwerpen voor de mensheid van vandaag.

Antwoord: Ik geloof dat wij niet anders trachten dan u juist dit te geven. Wat betekent geloof? Geloof betekent aanvaarding en aanvaarding kan slechts verkregen worden indien deze erkend wordt als een waarschijnlijkheid en bovendien als een bevestiging van het eigen ideaal.

Als zodanig zult u het geloof en zeker het geloof aan God en aan de weg die Christus geweest heeft, op de achtergrond vinden van al onze betogen. De wetenschap is van groot belang, daar juist de wetenschap door haar ontdekkingen, de gevestigde maar van zeer zuiver menselijke origine zijnde opvattingen omtrent godsdienstige waarheden uiteindelijk wel geheel omver moeten werpen. Als zodanig ben ik het volkomen met de steller van de vraag eens, dat vele geleerden het evangelie stellen boven hun ontdekkingen, inderdaad, maar aan de andere kant zou ik zeggen is dit dan dwaasheid wanneer een uitleg van het evangelie in tegenspraak komt met de waarheid. Want indien Jezus de Geest van de waarheid is - wat wij toch allen aannemen - dan kan Hij nooit en te nimmer een dwaasheid of een leugen verteld hebben en juist daarom achten wij de wetenschap ook belangrijk, omdat vanuit de wetenschap het christendom en over het algemeen het bewust leven en het geestelijk streven naar God en naar de waarheid gevonden kan worden.

Er zijn vele wegen mogelijk, op dit ogenblik is het de wetenschap die het meeste te zeggen heeft aan de mensen, juist door het feit dat zij deze era, deze laatste 100 jaren tot opzienbarende ontdekkingen en ontwikkelingen is gekomen. Als zodanig is het op het ogenblik de grondslag die gelegd moet worden naast de zuivere geloofsovertuiging, om juist diegenen die in het geloof onzeker zijn, door deze feiten te bevestigen in de mogelijkheid van het geloof. Het geloof zelf bewijzen zal echter altijd een onmogelijkheid blijven, daar met de bewijzen van het geloof de geloofswaarde daarvan wegvalt.

Vraag: Een tijd geleden hebt u beloofd een behandeling te geven over de profeet Bahá'u'lláh en over het geloof dat hij verkondigd heeft. Is het misschien nog mogelijk dat daar iets over wordt gezegd?

Antwoord: Ja, wij kunnen er iets over zeggen, maar veel dat zal - al weer gezien de tijd - uitgesloten zijn. Ik geef inderdaad toe dat ik hier in gebreke ben gebleven, en ik beloof u ook dat ik zal trachten dit zo spoedig mogelijk te herstellen en wel bij voorkeur door een spreekbeurt te nemen i.p.v. een beantwoording van vragen. Maar wij kunnen zeggen dat deze profeet inderdaad weer opnieuw een samenvatting heeft gegeven van de oude wijsheden en wel op een wijze waarbij zij meer dan andere religieuze ontwikkelingen op het ogenblik, weer terugkeert tot het oorspronkelijke n.l. de naastenliefde en de verdraagzaamheid als een hoofdzaak. Verder wijst hij op de noodzakelijkheid om ook het menselijke lichaam in zekere wijze te beheersen en doet daarom de raad a.h.w. steeds weer klinken, om afstand te doen van het genot van zekere voor het lichaam minder goede stoffen, hij leert dus ook een zekere voedingsbeheersing. Wij kunnen dan verder zeggen dat, als wij zijn leer op de keper beschouwen, dat we daarin vinden de drie waarheden van het Mohammedisme, de grote waarheid van het Christendom en verder de achtergrond, de lotsachtergrond van het Boeddhisme. Ik hoop dat deze korte uiteenzetting dan toch althans enigszins aan uw verlangen tegemoet heeft kunnen komen. Zijn er nog meer vragen vrienden?

Vraag: Hoever het onderzoek gevorderd is voor de kleur zwart voor katoen?

Antwoord: Dit onderzoek staat op het ogenblik voor deze grote moeilijkheid, dat het proces dat toepasbaar zou zijn voor katoen inderdaad reeds een experimentele fase te boven is gekomen in een rayonfabriek die op dit ogenblik dan ook daarvoor in een bepaalde staat reeds een

patentaanmelding heeft gedaan. Het is n.l. zeer moeilijk om deze verschillende procedés te vinden en daarmee niet te treden in menselijke waarden.

Wanneer echter het ons zou gelukken om een mogelijkheid te vinden waarbij wij - zonder in te grijpen in de morele rechten van een bepaalde groepering - u de nodige inlichtingen kunnen geven, dan zullen wij deze u zeer zeker doen toekomen. En ik kan u wel dit vertellen: wanneer dit ons niet zou gelukken binnen de tijd van 6 á 8 weken, dan zouden wij dit onderzoek als gesloten moeten verklaren, daar met de huidige bereikbare middelen dan een dergelijk procedé, althans van onze kant niet te vinden is. Zijn er nog meer vragen vrienden?

Vraag: Hoe komen deze intelligenties met elkaar in contact, praten deze met elkaar?

Antwoord: Laten wij zeggen dat wij zeer goede telepaten zijn en dat we i.p.v. in woorden elkaar onze gedachten over te brengen, deze als beelden voor elkaar schilderen, zodat de gedachte van een ander door uzelf beleefd kan worden en wel in zoverre als de waarden die in deze gedachte zijn uitgedrukt ook in uzelf aanwezig zijn.

Vraag: Er wordt over het algemeen beweerd dat wierook de slechte elementen uit de geesteswereld oproept. Nu wilde ik graag weten, als dit zo is, hoe verklaart u dan het gebruik van wierook in de R.K. kerk?

Antwoord: Ik geloof dat hier de uitdrukking "wierook" ietwat teveel generaliserend gebruikt wordt. Mag ik u erop attent maken dat onder de naam "wierook" ongeveer een 70 verschillende soorten reukwerken - als hoofdnummers van wierookvorm dus - verbreid zijn in het Westen en nabije Oosten en dat daarbij verschillende zijn die uitdrukkelijk worden gemaakt voor zeer bepaalde doeleinden, dat daarbuiten ongeveer nog een 700 tot 800 variaties bestaan die meer speciaal voor magische doeleinden worden gebruikt en die o.a. ook gebruikt worden bij magische praktijken. Dergelijke reukwerken worden ook in het Noorden gebruikt. Onder hetzelfde hoofd van wierook of reukwerk zou men ook verder kunnen bevatten, verschillende reukwerken die gebruikt worden bij de zuivere zwarte-magie, zoals die op het ogenblik ook nog wordt gepraktiseerd in het Noorden van Zuid-Amerika en de Staten van de Isthmus weg. (smalle verbindingsweg tussen twee laddelen. Red.) Dus wij kunnen hier niet direct gaan generaliseren en zeggen: hier wordt wierook gebruikt en die trekt slechte geesten, laten wij eerder zeggen: er zijn bepaalde etherische stoffen die de mens gevoelig maken voor bepaalde sferen.

Wanneer dus in een katholieke kerk wierook wordt gebruikt dan heeft dit het volgende resultaat: deze geuren hebben een licht vervoerende werking op de mens en brengen hem tot een extase die anders niet zo gemakkelijk te bereiken zou zijn, deze extase is zonder verdere gevolgen en brengt zeer zeker niet met zich mee - bij de gebruikte vormen van wierook - dat enigerlei buitennatuurlijke kracht hierdoor wordt aangetrokken, noch wel dat enigerlei soort geest speciaal zal worden aangetrokken door deze wierook. Het is iets anders wanneer u gebruik gaat maken van de Egyptische soorten wierook, waarbij er inderdaad enkele zijn die speciaal demonen trekken, anderen zijn die speciaal vatbaar maken voor de betere invloeden. Wanneer wij spreken over trekken dan bedoelen wij hiermee niet dat door de reukwerken de geest op zichzelf wordt aangetrokken, maar wel dat degenen die in de sfeer van dit reukwerk verkeren, hierdoor moeilijk vatbaar worden voor indrukken uit bepaalde gebieden.

Is dit voldoende voor u?

Reactie: Ja, dank u zeer.

Vraag: Hoe denkt u over crematie?

Ik vind het één van de zindelijkste wijzen om datgene wat niet meer nodig is, op te ruimen.

En ik geef toe dat het geestelijk gezien in sommige gevallen een zeer plotselinge en felle smart met zich meebrengt, maar ik acht dit persoonlijk te verkiezen boven het langzame proces van ontbinding, dat evenzeer smartelijk is en een veel langere voortdoring van het onbewust zijn mogelijk maakt. Daarmee is de aarde vaak vervuld van schrikvormen die daar uiteindelijk niet aanwezig behoorden te zijn.

Vraag: Geeft de crematie niet een te grote schok plotseling? Dat heb ik horen zeggen.

Antwoord: Gelooft u dat een plotselinge overgang een kleine schok is? Toch overleeft iedereen die, ook crematie - grote schok zijnde - wordt inderdaad overleefd.

Ik mag u hier misschien op wijzen dat de groteren, die veel verder zijn doorgedrongen in de kennis van de geest en de binding daarvan aan het lichaam dan het Westen, gebruikmakende

over het algemeen van methoden die voor u zeer ruw lijken, altijd er zorg voor dragen dat het lichaam zo snel mogelijk wordt vernietigd, hetzij door dit als voedsel te geven aan de dieren, hetzij door verbranding, hetzij wel door het op een andere wijze zeer snel buiten bereik brengen. Begraving komt zeer weinig voor.

Vraag: Heeft vuur bovendien niet een zuiverder werking voor het overgaan, omdat vuur in 't algemeen een zuiverende werking heeft?

Antwoord: Dan moeten we dit element geestelijk uitdrukken en stoffelijk heeft het geen zuiverende en hoogstens een zeer pijnlijke werking. Anders dan zou u zichzelf kunnen zuiveren door op de kachel te gaan zitten, niet waar, en dat is ook onzin. (Gelach).

Ja moet het mij niet kwalijk nemen dat ik dat zo zeg, maar we moeten goed een onderscheid maken tussen het zuivere vuur - zoals dat hier gebruikt wordt en dus een zuiver chemisch verschijnsel is - en het symbool vuur, het elementair symbool vuur, dat uiteindelijk eerder kan worden teruggebracht tot elektriciteit, dan tot vuur in de zin waarin u het woord over het algemeen gebruikt. Vuur heeft inderdaad een zuiverende werking in zoverre, dat het een zeer snelle en veel concretere ontbinding van de elementen teweeg brengt dan anders het geval zou zijn, zodat de cellen minder hun eigen samenhang bewaren dan anders en hierdoor inderdaad de persoonlijke eigenschappen van het lichaam niet sterk meer - bij het gebruik van stoffen weer in de wereld, wat uiteindelijk normaal gebeurt, niet waar, "Van stof zijt ge en tot stof zult ge wederkeren" - dus niet sterk meer het persoonlijk karakter en dus ook de persoonlijke fouten van de persoon in kwestie kunnen voordragen.

Vraag: Men zegt wel: er is een eerste dood, een tweede en een derde. Ontneemt men met die crematie eigenlijk niet de gelegenheid aan het lichaam om af te sterven?

Antwoord: Ik geloof dat dit een verkeerd begrip is van de dood. Dood betekent n.l. overgaan, het woord "dood" is nu eenmaal gebruikelijk en daarom zeggen we dat, maar doodgaan d.w.z. uit het éne levensbereik in het andere levensbereik stappen en als zodanig is dus elke verandering van sfeer - dus verandering van bewustzijn - ook evenzeer weer een dood, een sterven n.l. in de oude sfeer en een geboren worden in de nieuwe sfeer.

Vraag: Ik bedoel meer het lichaam, het afsterven van het lichaam, zoals men ook wel bij een dier zegt: het is nog niet bestorven, dat het afsterft langzamerhand, of dat het de gelegenheid heeft?

Antwoord: Ja, maar kijkt u eens, als u dat zou handhaven, niet waar, dan zou dus die langzame ontbinding erg begeerlijk zijn, maar weet u wat ermee gebeurt? Dan worden al die stoffen die tot op heden georganiseerd waren, door elkaar gegooid en die ongeorganiseerde stoffen die brengen dan met elkaar bepaalde dingen tot stand - ook soms geestelijk - die niet erg wensenswaard zijn. Ik wil hier bv. herinneren aan de schil die zuiver ledig ethica (replica? Red.) is van de lichamelijke toestand en zeer vaak een lange tijd kan voortbestaan en zelfs dingen kan doen in de lagen van de - laten we zeggen - dierlijke kant van de mens. Dergelijke dingen zijn niet gewenst, er zijn er al teveel.

Vraag: Een balsemen is ook niet gewenst hè?

Antwoord: Een balsemen is magisch wel gewenst maar volgens ons is het niet gewenst, omdat het een rustpunt geeft, voortdurende in de materie dus in de stofwereld en daardoor de geestelijke vooruitgang minder noodzakelijk maakt, het streven terughoudt en een vasthouden in de hand werkt aan een traditie en gebruiken uit een bepaalde tijd die van zuiver menselijke oorsprong zijn en op zuiver menselijke belevenissen gebaseerd zijn en geestelijk geen waarde hebben. Hierdoor kan de geest dus inderdaad enig nadeel hebben.

Aan de andere kant is voor die geest, die in de duisternis wordt teruggewezen, dus die tijdelijk het licht niet verdragen kan, een gebalsemd lichaam een heerlijke rustplaats, daar hier aan de verschrikkingen van de duisternis kan worden ontkomen, zowel als aan de dan kwetsende felheid van het rechtvaardige licht, dat dan uiteindelijk verwant is met het louterende vuur wat u zo-even noemde.

Vraag: Is er nog verschil van smartgevoel wanneer de crematie kort na de overgang of lang na de overgang plaatsheeft?

Antwoord: Ja, ik zou niet aanraden om de crematie plaats te doen vinden voordat de eerste ontbindingsverschijnselen in het lichaam merkbaar worden, ontbindingsverschijnselen bete-

kenen dus inderdaad een volledig stilzetten, dan zijn de hoofdorganen tot ontbinding overgegaan.

Zoals u weet zijn de verschillende organen zodanig geconstrueerd dat deze niet alle gelijktijdig vervallen en eerst wanneer de eigenlijke organen vervallen, begint het lichaam ontbindingsverschijnselen te vertonen. Wanneer dus ontbindingsverschijnselen naar voren treden dan kunt u ervan verzekerd zijn dat de ontbinding in de hersenen om zich heen grijpt, dat bovendien de verschillende organen bv. in de onderbuik tot ontbinding zijn gekomen en dat hierdoor dus de zekerheid bestaat dat de band tussen geest en stof is verbroken.

Een tekort na het overlijden dus cremieren zou inderdaad met zich mee kunnen brengen dat daardoor de levensdraad wordt afgebroken, die tot op dat ogenblik nog bestond.

Vraag: Is daar een tijdsgrens voor?

Antwoord: Tijdsgrens is afhankelijk van de klimatologische omstandigheden plus de toestand van het lichaam zelf.

Vraag: Onze wet laat niet langer toe dan vijf dagen precies boven aarde staan.

Antwoord: In uw klimaat zijn over het algemeen twee tot drie dagen voldoende.

Vraag: Wat bedoelt u met levensdraad doorsnijden?

Antwoord: Laten wij zeggen die kracht die nog steeds in de geest tracht zich wederom te verwerkelijken in het lichaam. U zou dan ook kunnen zeggen het zilveren koord, maar dat klinkt voor u misschien wat fantastischer. Het zilveren koord dat is uiteindelijk niets anders dan een bewustzijnsdraad waardoor nog steeds gebaseerd wordt het hele levensprincipe op dit lichaam en de uitgaande geest dus beschouwd wordt als een deel van dit lichaam, met het gevolg dat al de ervaringen van dat lichaam op dat ogenblik gerealiseerd worden in de geest en ervaren worden alsof ze inderdaad een feit waren tijdens hun lichamelijk bestaan.

Op het ogenblik echter dat deze draad breekt d.w.z. dus dat het bewustzijn zich terugtrekt, tijdelijk of voor goed van dit lichaam, althans geen vaste band meer aanwezig is, dan is de noodzakelijkheid van het in de geest voortdurend en volledig beleven van al datgene wat in het lichaam gebeurt, niet meer aanwezig en kunnen wij dus zeggen dat hier de werkelijke dood is ingetreden.

Vraag: Wat gebeurt er met een lichaam dat plotseling door een bom uiteengereten wordt?

Antwoord: Over het algemeen is het zeer moeilijk om u te realiseren dat u dood bent, want door de snelheid van het gebeuren zult u over het algemeen niet eens voelen dat u sterft en alleen de plotselinge verandering van uw omgeving zal u zeer eigenaardig voorkomen.

Naar gelang uw eigenlijke geestelijke bewustwording zult u in staat zijn om andere figuren die zich wel bewust zijn, reeds te erkennen of nog niet te erkennen, dan zult u dus dwalen in het nevelig land vol onbestemde vaagheden of zult u kunnen terugkeren tot een geestelijk bewustzijn, waarbij de dood wordt gerealiseerd.

Vraag: Ik wilde graag weten of reïncarnatie bestaat?

Antwoord: Reïncarnatie bestaat. Als u het niet gelooft dan moet u de bijbel maar eens nalezen, daar staat ook verschillende keren een toespelings daarover, dus van degenen die heengaan en terug zullen komen. Reïncarnatie is een werkelijkheid maar ze is niet een verplichting, zij is een normaal deel van de ontwikkelingsgang waarbij de persoonlijkheid zelf de noodzaak voelt - hetzij om verplichtingen na te komen, hetzij om een belofte te volbrengen - wederom op aarde te verschijnen in een menselijke vorm en om daar te leven.

Vraag: Dus het is iets van de persoonlijkheid zelf?

Antwoord: Het is iets van de persoonlijkheid zelf. Het kan niet opgelegd worden.

Vraag: Is het mogelijk dat men zich de vorige toestand kan herinneren?

Antwoord: Niet alleen mogelijk maar zeer waarschijnlijk. Stoffelijk zult u waarschijnlijk komen tot een herinnering van de voorgaande geslachten, geestelijk zult u komen - bij voldoende bewustzijn - tot het verplaatsen van uw eigen persoonlijkheid en het beleven van uw eigen leven in een verleden. Over het algemeen zien wij echter dat degenen die nog een onvolledig bewustzijn hebben, in deze projectie slechts enkele figuren en dan vaak gaat hun fantasie daar

aan het hollen en die maakt dan van hen andere personen dan zij in werkelijkheid waren in die situatie.

Stelt u bv. voor de slaaf die zich terug droomt in zijn oude wereld, waar hij slaaf was, maar zich nu in zijn eigen droomwereld als het ware verandert van positie en wordt tot vorst.

Gezien het korte deel waarin dit beleven mogelijk is dan op dit ogenblik, is deze vorstelijke positie zelfs waarschijnlijk te maken, maar zij is het resultaat van een wens, van een opvatting om de persoonlijkheid en staat dus in geen verband met de werkelijkheid, terwijl de periode daarentegen over het algemeen wel juist wordt aangegeven, daar deze afhankelijk is van de omgevingsvoorwerpen en punten die met een betrekkelijk behoorlijke zekerheid vastliggen in welke periode deze incarnatie heeft plaatsgevonden.

Vraag: Is u iets bekend omtrent het continu gebruik van mescaline?

Antwoord: Ik geloof dat mescaline, continu gebruikt, dat het zeer schadelijk is omdat de uitbijtende werking daarvan vernietigend is, dus zowel voor levende weefsels als voor andere weefsels.

Vraag: Kent u de boeken van Paul Brunton en wat is uw mening hierover?

Antwoord: Laten wij zeggen een poging tot popularisering van een oude waarheid, waardoor de werkelijke waarde van die waarheid vaak ietwat verder wegblijft en een aanvaardbare theorie liever naar voren wordt gebracht, terwijl aan de andere kant een grote verdienste kan worden geacht te zijn het feit dat er geen gebruiksaanwijzing wordt gegeven voor bepaalde praktijken als o.a. de praktijken van het Yoga of Yogi, die zeer schadelijk zouden kunnen zijn, vooral voor de Westers ingestelde mens. Ik geloof dat zij een filosofische waarde hechten maar dat de werkelijkheidswaarde daarbij achterblijft, daar men uit de aard van de zaak zeer onvolledig moeten zijn.

Nog meer vragen vrienden, niemand meer?

Vraag: Moeten wij aan de hand van wat u zegt geloven dat een ieder reïncarneert?

Antwoord: Als een ieder de wens heeft tot incarnatie dan zal een ieder incarneren. Wij kunnen echter aannemen dat er enkele gelukkige uitzonderingen zijn zeer zeker, die geen behoefte voelen om naar deze schone wereld terug te keren, zij zouden daartoe misschien eerder de lust voelen, indien er geen mensheid was. U neemt mij dit niet kwalijk maar, antwoord volgt op uw vraag. Vrienden het wordt zo langzamerhand tijd dat ik op ga houden met uw vragen-beantwoording want er is nog een laatste spreker voor u. Is er geen enkele vraag die op dit ogenblik belangrijk is en nu nog beantwoord moet worden?

Vraag: Ja, men zegt de wereld is schoon, maar de mensen maken haar lelijk. (Gelach).

Antwoord: Laten wij het anders stellen, laten wij zeggen: de mensheid begrijpt de wereld niet en daarom misbruikt zij haar. Of u zou het ook anders kunnen zeggen: deze aarde is een hel die geschapen werd door een geest die zichzelf niet verstond, de menselijke geest.

Mogen wij het daarbij laten vrienden? Ik wens u allemaal een goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Als laatste rubriek natuurlijk 'Het Schone Woord'. Ik geloof dat de meesten van u wel weten wat dit is en ik zou voor vandaag dan ook willen zeggen: ik kies zelf de meer poëtische wijze van behandeling, maar ik laat de keuze van een aantal onderwerpen aan u over.

Wij zullen het niet te uitgebreid maken natuurlijk, maar geeft u maar een paar onderwerpen op alleen houdt u ze liefst eenvoudig. Dus gaat u mij nu niet vertellen, niet waar, spreekt u dan ook eens over de reïncarnatie en het lot van Ahasverus in verband met, dat wordt te lang. Als u nu zegt Ahasverus, dat is goed, als u zegt "reïncarnatie" is ook goed, maar als dat allemaal bij elkaar komt dan past het in deze rubriek minder. Gaat uw gang.

Reactie: Ik heb een voorstel over een kort gezegde en dat is:

'Als men minder doet wat men wenst, kan men beter doen wat men wil'.

Antwoord: Nu dat zouden we er misschien in kunnen verwerken, maar het is betrekkelijk lang.

Reactie: Voortplanting - Goede Vrijdag - Gehoorzaam - De Tijd – Illusie.

Antwoord: Nu vrienden ik geloof dat wij het er mee kunnen doen.

Want, als wij alle illusie overboord werpen, dan komen wij inderdaad tot de conclusie dat datgene wat wij wensen, ons over het algemeen tegenhoudt om dat te doen wat we willen en dat we dan zeer zeker niet kunnen komen tot het offer dat uiteindelijk een noodzakelijkheid is om te komen tot de climax van een Goede Vrijdag waar men toch herdenkt het grootste offer dat de mensheid zich voor kan stellen.

Is dat voor u een voldoende basis om deze these te bouwen, ja?

Reactie: Ja.

Spaar Mij die beker Vader want ik wens hem niet, al in Mij verzet zich,
Mijn bloed druist door Mijn aderen en het verzet zich,
Mijn spieren krampen tezamen en ze verzetten zich,
Mijn gedachten krimpen terug voor de voorstelling van de beelden die in haar bloeien.

Vader, laat Mij deze beker voorbijgaan! Ik wens hem niet.

Gij wenst? Uw wens worde verhoord! Maar voor Gij afstand doet van het offer,
nog een laatste woord. Wilt Gij de mensheid laten lijden

En niet haar door Uw bloed bevrijden?

Wilt Gij beangstigd Uw bestemming mijden,

Alleen omdat Uw arme lichaam angst heeft en niet wenst te lijden?

Ach Vader, Ik ben moe en Mijn hart is bevreesd, wanneer ik bedenk dat deze
leest gerekt zal worden op het martelhout, dan voel Ik in Mij reeds de dood.

Vader een bittere nood leeft in Mij, want het leven, het leven dat is Mij zo kostbaar,
dat is Mij zo dierbaar. Ach Vader, is er dan geen andere weg,
ach leidt Mij toch veilig van hier.

Indien Gij het wenst, zo zij het Mijn Zoon,

Maar is deze wens niet, Uw willen, een hoon?

Bedenk hoe velen zullen lijden,

Wanneer Gij het offer blijft vermijden.

Vader Ik ben kleinmoedig en Ik ben nog bevreesd, maar Vader in Uw handen leg

Ik Mijn geest en Mijn lot, want Ik wil, Ik wil tot U komen Mijn God.

Zo klinkt het voorspel van een Goede Vrijdag, het voorspel van een offering die de wereld
herboren moest doen worden.

Ach Gij mens, bezin u een ogenblik en vraag u af: was het niet het offer dat het graf ledig
maakte en met verblindend licht de Zon deed rijzen op de dag die men als Pasen, de dag van
de verlossing door het offer wil prijzen. U zoekt uw weg en u gaat uw baan en in u is een
wereldbeeld, maar het is waan, het is illusie. Het is illusie dat u zelf zo gewichtig zijt, een
illusie dat u zo weinig tijd hebt, het is een illusie dat uw wensen vóór moeten gaan en dat dit
aardse bestaan zo vol is van gewicht. Het is illusie en waan dat God Zijn gezicht heeft gewend
van u en de wereld, 't is dwaasheid. Gij zijt bezorgd over uw leven en uw voortplanting.

U wilt u voortplanten tot in verre geslachten en weten dat uw gedachten gedragen worden
door kinderen van kinderen, altijd voort. Maar wanneer u door het weigeren van het offer deze
voortzetting van het zijn in stoffelijke vorm vermoordt voor ze is geboren, wat dan?

Denkt u dat u nog kunt horen, wanneer de wereld is vergaan door de dwaasheid van de
mensheid, door de dodelijke waan van macht? Dat de kracht van uw lijden zich heeft
voortgezet? Het gaat niet om de voortplanting in de stof, het gaat erom de geest te redden.

Wie hebt u reeds gered? Als men u van 't offer spreekt, dan lijkt het of er in u iets breekt en
dan klinkt weer die bange zang: Vader spaar mij het offer, Ik wens het niet, Ik ben zo bang.
Vader laat mij voorbij toch gaan, want Ik ben zo tevreden met het bestaan. Ik zou zo gaarne
rijk zijn en welgezien en vol van edelmoedigheid, Ik zou mij voort willen zetten geslachten lang
en in de tijd het spoor drukken van mijn stoffelijk zijn, Vader, ik ben maar zo klein.

Hoe kan dat kleine offer van mij iemand of iets nader tot u brengen Vader?

Zo verontschuldigt zich de mens en plaatst op de voorgrond de wens, de wens tot zelfzucht,
tot zelf-zijn, tot egoïstisch bestaan en geeft zich over aan de illusie, de waan, de waan dat dit
leven werkelijkheid is en dat het gemis aan iets in dit leven eeuwig, eeuwig gemis doet geven.

Maar dan klinkt ook die stem weer en het is géén waan, want zij komt uit de bron van al 't bestaan.

Gij kinderen, gij zijt er zo bevreesd, uw lijden wordt het meest nog voortgebracht door de kracht waarmee u tracht het offer te vermijden, Wanneer u 't wenst, zal Ik u sparen, indien ge niet uzelf richt. Maar hoe kan Ik u bewaren voor uw eigen daad?

Zwicht toch niet ach kind, uit Mij geboren, zwicht niet voor uw wensen zoals tevoren, maar breng uw wil tot werkelijkheid, aanvaardt het offer, aanvaardt de realiteit van het zijn, aanvaardt als het nodig is de pijn van het bestaan, dan zult u misschien eens opgegaan in Mijn rijk, neerzien en als huldeblijk zien hoe uw denken en steven zich heeft voortgeplant van streek tot streek, van land tot land, zodat de hele wereld zalig prijst u en gebenedijd om een offer, gebracht voor de eeuwigheid. En dan zwijgt er die stem en toch klinkt ze voort, het is als hadden we die woorden reeds eerder gehoord. En dan komen de mensen en zeggen:

Ach neen dat geldt toch niet mij;
Zet toch dat offer voorlopig opzij.
De zon schijnt zo mooi en het leven is fijn
En dan, morgen moet er nog een boterham zijn
En wij moeten zorgen dat wij dit kunnen doen
En dat, dat vraagt toch het aardse fatsoen.
Wij hebben geen tijd, dat offer komt morgen,
Daar zullen we later wel voor gaan zorgen.
De gelegenheid tot offeren gaat voorbij
En de ziel van de mensheid, schept zichzelf
een tomeloze woestenij,
waarvan de uitgeworpenen nog met angst slechts dromen,
die engelen slechts met schromen beroeren.
Gij wilt tot de Vader gaan?
Durf dan ook uw wil volvoeren
en offer waar het nodig is
en acht u niet groots daarom.
Laat de wereld dan de wereld zijn,
of ze u handig vindt of misschien ook dom, laat haar zijn.
Die wereld is illusie, is waan,
ze is zo gauw voorbijgegaan,
een spanne tijds en het leven is voorbij,
maar de eeuwigheid die wacht.
Indien u vrij wilt gaan tot God,
dan zult u eerst moeten doorstaan de offers,
gevraagd door het lot.
En breng ze dan niet angstig,
bevreesd en wijk er niet terug
of tracht u bedeesd te verwijderen.
Durft lijden mens; durft lijden,
want indien u lijdend uzelf tot God bekent,
dan is daar Zijn hand die uw baan wendt tot een voleinding.
En dan zult u in uzelf hebben ondergaan
wat Goede Vrijdag betekent,
waarom er in 't symbool drie kruisen op een heuvel staan,
het offer dat vóór de verlossing komt,
vóór dat men in vrede mag gaan.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.